

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4233/2024-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednice vijeća, Maria Vukelića, suca izvijestitelja, i Marine Veljak, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom Stečajna masa iza KUMULUS d.o.o. u stečaju, Zagreb, Avenija Marina Držića 4, OIB: 50095347513, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika JOSIPA ŠARKA, OIB: 16879109041, Ulica Milivoja Matošeca 12, Zagreb, zastupanog po punomoćniku Igoru Svilaru, odvjetniku u Zagrebu, Gredička 23, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018-242 od 14. listopada 2024., u sjednici vijeća održanoj 23. prosinca 2024.

riješio je

I. Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018-242 od 14. listopada 2024. u točkama I. i II. izreke i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

II. Odbija se kao neosnovana žalba stečajnog vjerovnika Josipa Šarka i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018-242 od 14. listopada 2024. u točki IV. izreke.

Obrazloženje

1. Rješenjem suda prvog stupnja odlučeno je:

„I. Iz uplaćenog iznosa kupovnine od 9.414.500,00 EUR, kupca Harvey Norman Croatia d.o.o. Zagreb, Velimira Škorpika 34/2, OIB: 97757193486, unovčenjem nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika upisanih u zemljišnoj knjizi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Zagreb, u izreci navedenih oznaka namiruju se:

a) na ime troškova unovčenja iznos od 220.938,65 EUR.

Napomena: Iznos troškova odvjetnika razlučnog vjerovnika u ovršnom postupku iz prijedloga stečajne upraviteljice od 16.09.2024, naveden pod točkom 3. umanjen je za iznos od 26.195,09 EUR, koliko je razlučnom vjerovniku priznato za namirenje pod točkom I. b) kao namirenje tražbine razlučnog vjerovnika s osnova troškova ovršnog postupka koji su utvrđeni u ovršnoj ispravi i u odnosu na koji trošak se također odnosi zabilježba ovrhe u zemljišnoj knjizi.

b) na ime namirenja razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, OIB: 85595070515, Zagreb, Pantovčak 97, ukupno iznos od 4.146.119,20 EUR.

c) preostalim iznosom od 5.047.442,15 EUR namiriti će se preostali troškovi koji nastanu do zaključenja stečajnog postupka, kao i utvrđene tražbine vjerovnika viših i nižih isplatnih redova.

II. Nalaže se stečajnoj upraviteljici da u roku od 8 dana, nakon pravomoćnosti ovog rješenja i nakon što se sa depozitnog računa suda, izvrši prijenos uplaćene kupovnine na račun stečajnog dužnika, izvrši namirenje troškova stečajnog postupka i namirenje razlučnog vjerovnika, sve kako je navedeno u točki I. pod a) i b) izreke rješenja, osim troškova koji se odnose na nagradu stečajnog upravitelja u iznosu od 89.886,52 EUR, za koje će se u nastavku stečajnog postupka donijeti posebno rješenje.

IV. (ispravno je trebalo pisati točka III.) Zahtjev vjerovnika Josipa Šarko, OIB: 16879109041, od 1. srpnja 2024., 13.kolovoza 2024. i 11.listopada 2024. za naknadom troškova koje je imao u vezi posredovanja agencije za pronalaskom kupca nekretnina stečajnog dužnika u ovom stečajnom postupku, kao troškova unovčenja nekretnina stečajnog dužnika iz članka 254. SZ-a, odbija se.“

2. Tako je prvostupanjski sud riješio nakon prodaje nekretnina na kojima postoji razlučno pravo, a s obzirom na to da je stečajna upraviteljica dostavila prijedlog troškova unovčenja nekretnina stečajnog dužnika sukladno čl. 254. Stečajnog zakona, kao i prijedlog razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, o namirenju tražbine ovog razlučnog vjerovnika.

Odluka je donesena sukladno odredbi čl. 254. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ), odredbi čl. 84. st. 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24; dalje: OZ) te sukladno odredbama čl. 248. st. 1. t. 1. i 2., 273., 274. i 139. SZ-a.

3. Protiv ovog rješenja žalbu i dopunu žalbe podnosi stečajni vjerovnik Josip Šarko, i to putem punomoćnika i osobno, osporavajući ga u cijelosti zbog iz svih zakonom propisanih razloga. U bitnome navodi da u obrazloženju rješenja nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, da je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešno primjeno materijalno pravo.

U odgovoru na žalbu razlučni vjerovnik Ines Ljubičić osporava sve navode iznesene u žalbi kao činjenično i pravno neutemeljene. Predlaže žalbu odbiti.

4. Žalba je dijelom osnovana, a dijelom nije osnovana.

5. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/91, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), u vezi s odredom čl. 10. SZ-a u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

6. U ovoj pravnoj stvari riječ je o namirenju razlučnog vjerovnika nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu i nakon što je kupac položio

kupovninu, a stečajna upraviteljica dostavila prijedlog troškova unovčenja nekretnina stečajnog dužnika.

Procesna i materijalna pravila tog postupka regulirana su odredbama čl. 117. - 126. OZ-a koje se na temelju čl. 247. st. 1. SZ-a na odgovarajući način primjenjuju kada se u stečajnom postupku prodaje nekretnina stečajnog dužnika na kojoj postoji razlučno pravo.

7. U obrazloženju pobijanog rješenja se između ostalog prvostupanjski sud navodi da je rješenjem o prodaji Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018-104 od 3. listopada 2023. određen nastavak prodaje imovine dužnika u stečajnom postupku uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretninama, i to nekretnina stečajnog dužnika upisanih u zemljišnoj knjizi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Zagreb, opisanih u točki I. izreci pobijanog rješenja.

Iz izvotka iz zemljišne knjige za nekretnine koje su predmet prodaje proizlazi da su opterećene razlučnim pravom prema zabilježbi ovrhe pod poslovnim brojem Z-9143 od 22. veljače 2013, u korist ovrhovoditelja Petra Pripuza koji je predmetnu tražbinu zajedno sa razlučnim pravom, ustupio u korist Slobodana Ljubičića na temelju ugovora o ustupu potraživanja a ovaj je tu tražbinu i razlučno pravo ustupio sada u korist razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, na temelju ugovora o ustupu potraživanja. Ustupanje odnosno prijenos tražbine i razlučnog prava između navedenih razlučnih vjerovnika proveden je sukladno odredbi čl. 146. st. 3. SZ-a.

Na temelju neposredne pogodbe i ugovora o kupoprodaji nekretnina od 11. srpnja 2024., sklopljenog između stečajnog dužnika Stečajna masa iza KUMULUS d.o.o. u stečaju, kao prodavatelja te Harvey Norman Croatia d.o.o., kao kupca te rješenjem o dosudi prvostupanjskog suda poslovni broj St-630/2018-206 od 11. srpnja 2024., nekretnine pobliže opisane u izreci tog rješenja pod točkom I. dosuđene su kupcu Harvey Norman Croatia d.o.o. Zagreb, za kupoprodajnu cijenu od 9.414.500,00 EUR. Rješenje o dosudi Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018-206 od 11. srpnja 2024., postalo je pravomoćno 23. srpnja 2024. Kupac je u cijelosti platio kupovninu za prodane nekretnine.

Stečajna upraviteljica je u podnesku od 16. rujna 2024. dostavila prijedlog troškova unovčenja nekretnina stečajnog dužnika sukladno čl. 254. SZ-a, kao i prijedlog razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, o namirenju tražbine ovog razlučnog vjerovnika.

Stoga je prvostupanjski, sukladno naprijed navedenim zakonskim odredbama donio pobijano rješenje.

8. Žalba

9. Stečajni vjerovnik Josip Šarko protiv ovog rješenja podnosi žalbu osporavajući ga u cijelosti. U žalbi u bitnome između ostalog iznosi i sljedeće:

- da se pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-341/2020 vodi parnični postupak protiv sada razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, radi proglašenja izvršene cesije nezakonitom i nedopuštenom,

- da se pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem P-5/2019 vodi parnični postupak radi osporavanja tražbina razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić u koji postupak je stečajnog vjerovnika uputio naslovni sud,

- slijedom navedenog traži iznos dosuđen razlučnom vjerovniku Ines Ljubičić deponirati na sudski račun do pravomoćnog okončanja tih sudskih sporova kojima se rješavaju prethodna pitanja
- traži se da sud izvrši uvid u priložene sporazume relevantnih sudionika i članova društva Kumulus te se sukladno tome korigira način podjele stečajne mase,
- žali se u odnosu na troškove koji se odnose na angažman sudskog vještaka za nekretnine,
- žali se na angažman odvjetnice koja je asistirala stečajnoj upraviteljici prilikom izrade prijedloga za uknjižbu i ugovora o kupoprodaji,
- traži da sud izvrši reviziju troškova stečajne upraviteljice i punomoćnika razlučnog vjerovnika,
- traži da se trošak provizije Agencije za posredovanje nekretninama utvrdi kao zajednički trošak stečajne mase
- ističe da matematičkim izračunom 5% od ukupnog iznosa unovčenja predmeta razlučnog prava u iznosu od 4.146.119,20 EUR iznosi 207.305,96 EUR, a ne kako to sudi u izreci rješenja pod a) pogrešno utvrđuje u iznosu od 220.938,65 EUR.

10. Sukladno svemu navedenom, stečajni vjerovnik predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da usvoji žalbene navode u cijelosti te pobijano rješenje preinači bez vraćanja na ponovno odlučivanje, odnosno da se prethodno opisane nepravilnosti što prije isprave, te se donesu u žalbi predložene odluke.

11. Stečajni vjerovnik Josip Šarko i dalje ustraje na pisanom sporazumu s razlučnom vjerovnicom Ines Ljubičić kako bi se postupak priveo kraju, a na čemu je inzistirao tijekom cijelog ovog postupka

12. Odgovor na žalbu

13. Odgovor na žalbu podnijela je razlučna vjerovnica Ines Ljubičić. Ističe kako je žalba neosnovana vezano za bitnu povredu postupka i pogrešnu primjenu materijalnog prava, odnosno pogrešno utvrđeno činjenično stanje.

Svi prigovori iz zapisnika s ročišta od 11. listopada 2024. su razmatrani u pobijanoj odluci suda, dok 90% razloga iz predmetne žalbe nisu uopće navedeni na istom ročištu niti su uloženi prigovori na zapisnik od strane Josipa Šarka, tako da ih se ne može sada niti uvažiti u žalbi.

Preostalih 10% žalbenih razloga - prigovora koji su navedeni u zapisniku s ročišta od 11. listopada 2024. su neosnovani jer trošak provizije agencije za nekretninu je osobni trošak Josipa Šarka. Razlučni vjerovnik je bio spreman kroz dražbu prebiti potraživanje i postati vlasnik svih nekretnina, čime bi bio u situaciji da sam prodaje nekretnine i ostvari cjelokupnu dobit od prodaje, dok Josip Šarko ne bi u tom slučaju dobio niti centa. Dobrom voljom razlučnog vjerovnika, koji je jedini odlučivao o tome i na koju odluku Josip Šarko nije mogao utjecati, išlo se u direktnu pogodbu, a ne na dražbu!

Jedini prigovori Josipa Šarka s ročišta od 11. listopada 2024., a koje navodi kao i žalbene razloge se odnose na troškove koji se tiču angažman sudskog vještaka, na troškove odvjetnice koja asistirala stečajnoj upraviteljici, na troškove stečajne upraviteljice i na troškove punomoćenika razlučnog vjerovnika jer u

troškovima navodno postoje radnje koje su dvostruko iskazane, pa da se izvrši provjera tih radnji.

Josip Šarko u svojoj žalbi također navodi neke nove neistinite činjenice koje nije navodio kao prigovore na ročišta od 11. listopada 2024., ali ih razlučni vjerovnik svakako želi demantirati.

Naime, u predmetu na Općinskom građanskom sudu Zagreb poslovni broj P-341/20 koji se navodi u žalbi su tuženi jedinstveni i nužni suparničari (njih pet) i priznanje jednog od njih koji je prijatelj Josipa Šarka i namjerno nije dao odgovor na tužbu, se ne može zbog prirode pravne problematike manifestirati na druge tuženike, a pogotovo što su ostali tuženici dokazali da je ta tužba neosnovana i obijesna, te da Josip Šarko nema aktivnu legitimaciju za istu.

14. O odlučnim žalbenim razlozima

15. Žalitelj u odnosu na u žalbi navedene parnične postupke koji prema njegovom mišljenju predstavljaju prethodno pitanje, posebno pobija predmetno rješenje u točki. I.b), izreke kojom se određuje da se iz uplaćenog iznosa kupovnine u iznosu od 9.414.500,00 EUR namiruje razlučni vjerovnik Ines Ljubičić, ukupno za iznos od 4.146.119,20 EUR.

16. Ističe da se u odnosu na navedeno vodi postupak poslovni broj P-5/2019 na Trgovačkom sudu u Splitu, u koji je stečajnog vjerovnika uputio naslovni sud, a radi osporavanja tražbina vjerovnika, međutim, on je u prekidu dok se ne riješi predmet poslovni broj P- 341/2020 na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu.

Ovdje se prema mišljenju žalitelja radi o prethodnim pitanjima koja se trebaju riješiti, stoga se predlaže iznos dosuđen razlučnom vjerovniku rezervirati dok se ne riješe prethodna pitanja, a ostatkom novaca iz stečajne mase treba namiriti ostale troškove stečajnog postupka i ostale stečajne vjerovnike viših i nižih isplatnih redova. Kao dokaze iznosi: - rješenje od 14. prosinca 2018. poslovni broj St-630/2018-10

- uvid u spis poslovni broj P-341/20

- uvid u spis poslovni broj P-5/19.

17. Navodi kako je važno za istaknuti da je u navedenim predmetima poslovni broj P-341/20 i P-5/2019 tužitelj stečajni vjerovnik Josip Šarko te da je u predmetu koji se vodi pod poslovnim brojem P-341/20 umjesto Slobodana Ljubičića tužena razlučna vjerovnica Ines Ljubičić jer joj je za života sada pokojni suprug ustupio svoje tražbine. Osim nje, tuženi su Petar Pripuz, Ivan Bitanga, Marija Đondić i Darko Turopoljac, a ovaj potonji je u svojem odgovoru na tužbu od 17. kolovoza 2020. u potpunosti priznao tužbeni zahtjev tužitelja, što ima za posljedicu da se tražbina sada razlučne vjerovnice Ines Ljubičić smanjuje za iznos priznanja.

18. Ocjena žalbenog suda i mjerodavno pravo

19. Razmatrajući ove odlučne žalbene razloge ovaj drugostupanjski sud navodi kako nije sporno, a tako proizlazi i iz spisa, da je prvostupanjski sud i to u ovom stečajnom postupku rješenjem donesenim na ispitnom ročištu, i to poslovni broj St-630/2018-10 od 14. prosinca 2018. uputio žalitelja kao osporavatelja da za osporenu tražbinu vjerovnika II. višeg isplatnog reda iz točke II. ovog rješenja, i to:

Petra Pripuza, Zagreb, u iznosu od 12.901.271,80 kn u roku od 8 dana od pravomoćnosti ovog rješenja pokrene postupak radi utvrđenja osnovanosti svog osporavanja, jer će se inače smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice.

20. Prema navodima žalbe se vezano uz navedeno vodi postupak poslovni broj P-5/2019 na Trgovačkom sudu u Splitu, međutim, on je u prekidu dok se ne riješi predmet poslovni broj P-341/2020 na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu.

21. Žalitelj u žalbi ističe se kako je jedan od tuženika, Darko Turopoljac, u toj pravnoj stvari u cijelosti priznao tužbeni zahtjev.

Posebno se u žalbi ističe da bi u slučaju parničnog uspjeha tužitelja Josipa Šarka (ovdje stečajnog vjerovnika) i protiv ostalih tuženika, tražbina Ines Ljubičić bila umanjena.

Žalitelj navodi da je na zakonu utemeljena sudska praksa da se u ovakvim slučajevima nepravomoćno dosuđena sredstva deponiraju na sudski račun do pravomoćnog okončanja sudskih sporova kojima se rješavaju prethodna pitanja, pa stečajni vjerovnik i u ovom predmetu predlaže da se iznos od 3.938.813,24 EUR koji ima pripasti razlučnom vjerovniku deponira na računu Trgovačkog suda u Splitu do okončanja postupaka poslovni broj P-5/19 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu i poslovni broj P-341/20 koji se vodi pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu.

22. Vezano uz navedeno prvostupanjski sud (u točki 16. obrazloženja) navodi kako u sudskom spisu nema dokaza da vjerovnik Josip Šarko vodi parnični postupak protiv sada razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, ranije protiv Slobodana Ljubičića, radi proglašenja izvršene cesije nezakonitom i nedopuštenom, niti su ti dokazi od ovog vjerovnika dostavljeni uz podnesak od 11. listopada 2024., radi čega je ocjena prvostupanjskog suda da se radi o nedokazanim tvrdnjama stečajnog vjerovnika Josipa Šarka.

23. Iz sadržaja spisa međutim proizlazi suprotno.

24. Naime stečajni vjerovnik Josip Šarko je svojim podneskom od 16. lipnja 2023. zaprimljenim na Trgovačkom sudu u Splitu 20. lipnja 2023. (list 452. spisa) obavijestio stečajnog suca u ovom postupku da je pokrenuo dva naprijed navedena parnična postupka. U prilogu dostavlja i rješenja o prekidu postupka (list 453. - 461. spisa).

Iz priloženih rješenja proizlazi da je Trgovački sud u Splitu rješenjem poslovni broj P-5/2019-39 od 12. kolovoza 2021. odredio da se taj postupak prekida do pravomoćnog okončanja postupka koji se vodi pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-341/2020.

U obrazloženju navedenog rješenja o prekidu postupka navodi se između ostalog kako je tuženik ovršni postupak koji se vodi pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Ovr-110/13 pokrenuo na temelju pravomoćnih i ovršnih presuda na temelju ogluhe Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-86/11 od 7. listopada 2011., Pi-1015/11 od 29. veljače 2012. i Pi-1112/11 od 15. svibnja 2012., radi naplate potraživanja prema društvu Kumulus d.o.o. u iznosu od 12.816.500,00 kn.

25. Oспоравatelj Josip Šarko da je pred Trgovačkim sudom u Splitu pokrenuo postupak koji se vodi pod poslovnim brojem P-509/15 protiv tuženika Nikole Đondića i stečajne mase iza Kumulus d.o.o. radi poništenja sljedećih ugovora: Ugovor o zajmu sklopljen 14. ožujka 2008. između Nine Đondića kao zajmodavca i društva Kumulus d.o.o. kao zajmoprimca u iznosu od 6.000.000,00 kn, Ugovor o kratkoročnoj pozajmici sklopljen 20. listopada 2005. između Nine Đondića kao kreditora i društva Kumulus d.o.o. kao korisnika kredita na iznos od 160.000,00 kn, Ugovora o kratkoročnoj pozajmici sklopljen 7. ožujka 2008. između Nine Đondića kao kreditora i društva Kumulus d.o.o. kao korisnika kredita na iznos od 196.000,00 kn, Ugovora o kratkoročnoj pozajmici sklopljen 11. ožujka 2008. između Nine Đondića kao kreditora i društva Kumulus d.o.o. kao korisnika kredita na iznos od 820.000,00 kn, Ugovora o kratkoročnoj pozajmici sklopljenoj 20. ožujka 2008. između Nine Đondića kao kreditora i društva Kumulus d.o.o. kao korisnika kredita na iznos od 6.000,00 kn.

Nino Đondić da je bio osoba ovlaštena za zastupanje društva Kumulus d.o.o. zajedno s oспоравateljem Josipom Šarkom. Upravo potraživanja po tim Ugovorima da su prenesena na tuženika Ugovorima o cesiji od 31. ožujka 2008. i 6. srpnja 2009. koji je podnio tužbe radi isplate tih iznosa, te da su donesene presude zbog ogluhe od strane Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pi-86/2011 od 7. listopada 2011. i Pi-1015/11 od 29. veljače 2019. i na temelju kojih da se vodi ovršni postupak pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Ovr-110/13.

Tijekom postupka pod poslovnim brojem P-509/14 da su provedena financijska vještačenja kojima da je utvrđeno da nikada nisu bile izvršene uplate po Ugovoru o zajmu od 14. ožujka 2008. na iznos od 6.000.000,00 kn, Ugovoru o kratkoročnoj pozajmici od 11. ožujka 2008. na iznos od 820.000,00 kn i Ugovor o kratkoročnoj pozajmici od 7. ožujka 2008. što da znači da se radi o fiktivnim ugovorima.

S obzirom na to da nije bilo tijeka novca po tim Ugovorima nisu mogla biti prenesena ta potraživanja na tuženika. Tužitelj da smatra kako su ugovori ništetni i s osnove jer su sklopljeni protivno prisilnim propisima, odnosno od strane neovlaštene osobe, te bez posebnog ovlaštenja za njihovo sklapanje, jer da je sukladno odredbama društvenog Ugovora postojalo skupno zastupanje društva Kumulus d.o.o., a Ugovor da je potpisao samo jedan član uprave Nino Đonlić, bez znanja i suglasnosti drugog člana uprave Josipa Šarka.

Sve tužbe radi isplate tuženika protiv društva Kumulus d.o.o. da su dostavljene na adresu Nine Đonlića na kojoj je bilo prijavljeno sjedište društva, on da se nije žalio na njih niti da je drugog člana uprave obavijestio o njima, a osoba koja je vodila knjigovodstvo da je dobila uputu da te tužbe arhivira i nikome ne dostavlja.

U svim tim postupcima da su donesene presude zbog ogluhe. Isto tako da su sklapani i novi Ugovori o zajmu sa istim iznosima zajma, ali s različitim datumima sklapanja.

Nakon sklapanja tih fiktivnih Ugovora, vremenski kasnije da su sklapani Anexi Ugovora koji su potpisani skupno od oba direktora, ali u kojima se kao ugovorna strana ne pojavljuje tuženik, iako je već prije toga izvršen prijenos potraživanja što je nelogično.

Stoga tužitelj predlaže sudu donijeti presudu kojom bi se utvrdilo osnovanim oспорavanjem Josipa Šarka i Darka Turopoljca potraživanja vjerovnika Petra Pripuza iz Zagreba prema tuženiku stečajnoj masi Kumulus d.o.o. u stečaju u iznosu od 12.901.271,81 kn, te da se utvrdi da ne postoji potraživanje tuženika Petra Pripuza iz

Zagreba prema stečajnoj masi Kumulus d.o.o. u stečaju u iznosu od 12.901.271,80 kn.

26. Nadalje, rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-341/20-33 od 26. rujna 2022. u pravnoj stvari tužitelja Josipa Šarka iz Zagreba, protiv prvotuženika Petra Pripuza iz Zagreba, drugotuženika Slobodana Ljubičića iz Zagreba, zastupanih po punomoćniku Vedranu Podlipec, odvjetniku u Zagrebu, trećetuženika Darka Turopoljca iz Zagreba, sada pokojne četvrtotuženice Marije Đondić iz Splita, i sada pokojnog petotuženika Ivana Bitange, Sjedinjene Američke Države, radi utvrđenja ništetnosti utvrđuje se prekid postupka u ovoj pravnoj stvari jer su šestotuženica Marija Đondić i petotuženik Ivan Bitanga umrli. Postupak će se nastaviti kad nasljednici četvrtotuženica i petotuženika ili staratelj ostavine, preuzmu postupak ili kada ih sud, na prijedlog protivne strane ili po službenoj dužnosti, pozove to učiniti.

Stoga je ocjena prvostupanjskog suda da se radi o nedokazanim tvrdnjama stečajnog vjerovnika Josipa Šarka kako vodi parnični postupak protiv sada razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić, ranije protiv Slobodana Ljubičića radi proglašenja izvršene cesije nezakonitom i nedopuštenom te da u sudskom spisu nema za to dokaza, suprotna sadržaju spisa i spisu priloženih isprava.

Time je počinjenja apsolutno bitna povreda parničnog postupka (čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a) jer odluka ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava.

Također je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje (čl. 355. ZPP-a) jer je sud naprijed navedenu odlučnu činjenicu pogrešno utvrdio, odnosno nije je utvrdio.

27. Posljedično tome je nejasan i stav prvostupanjskog suda da u svakom slučaju, i kada bi i bio pokrenut takav sudski postupak (o čijem sadržaju i sam prvostupanjski sud ističe da nema saznanja), on ne bi imao nikakvog utjecaja na namirenje razlučnog vjerovnika Ines Ljubičić na temelju ovog rješenja o namirenju.

28. Vezano uz navedeno ovaj žalbeni sud ističe da je odredbom čl. 117. OZ-a propisano:

Osoba koja se namiruje iz prodajne cijene može, ako to utječe na njezino namirenje, najkasnije na ročištu za diobu, drugoj takvoj osobi osporiti postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja.

29. Nadalje, odredbom čl. 118. OZ-a između ostalog propisano je i:

(1) Sud će osobu koja je osporila tražbinu uputiti da, u određenom roku, pokrene parnicu ako odluka zavisi od spornih činjenica, osim ako svoje osporavanje ne dokazuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave. Ako osoba koja osporava tražbinu to osporavanje potkrepljuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave, sud će o osporavanju odlučiti u ovršnom postupku. Sud će o osporavanju odlučiti u ovršnom postupku i ako nisu sporne činjenice od kojih zavisi donošenje odluke.

(3) Ako osoba koja je osporila tražbinu učini vjerojatnim postojanje razloga za osporavanje, sud će donošenje rješenja o namirenju osobe čija je tražbina osporena odgoditi do završetka parnice. Iznimno, sud može donošenje rješenja o namirenju i namirenje te osobe uvjetovati davanjem jamčevine.

(4) Iznos koji se odnosi na osporenu tražbinu položiti će se u sudski, odnosno javnobilježnički polog.

(5) Ako osoba koja je upućena na parnicu u roku koji joj je za to određen ne dokaže da je parnicu pokrenula, smatrat će se da tražbina nije osporena, odnosno da je odustala od zahtjeva da njezina tražbina bude namirena u ovršnom postupku.

(6) Presuda donesena u parnici o osporenoj tražbini djeluje protiv ovršenika i svih vjerovnika.

30. Iz stanja spisa nesporno proizlazi da je je vjerovnik - žalitelj Josip Šarko, na ročištu za diobu izrijekom osporio tražbinu razlučnog vjerovnika, a kako to i sam prvostupanjski sud navodi u točki 16. obrazloženja pobijane odluke.

31. Slijedom citiranih zakonski odredbi, sud je pod navedenim pretpostavkama bio dužan osobu koja je osporila tražbinu uputiti da u određenom roku, pokrene parnicu.

Stoga u imajuću u vidu naprijed izneseno, pogrešno je primijenjeno materijalno pravo, činjenično stanje za sada nije potpuno i pravilno utvrđeno, a pobijana odluka ne sadrži pravilno obrazložene i ne može se ispitati jer o tome nedostaju jasni i odlučni razlozi. Također o odlučnim činjenicama postoji proturječnost (čl. 354. st. 2. ZPP-a).

32. Budući da su u konkretnom slučaju ostvareni žalbeni razlozi iz čl. 353. st. 1. i čl. 355. ZPP-a, valjalo je na temelju odredbe čl. 369. st. 1. u vezi s čl. 10. SZ-a odlučiti kao u točki I. izreke. Stoga je ukinuta točka I.b) izreke pobijanog rješenja kojom se namiruje razlučni vjerovnik Ines Ljubičić, ukupno za iznos od 4.146.119,20 EUR.

Točkom I.a) pobijanog rješenja određeno je namirenje troškova unovčenja za iznos od 220.938,65 EUR.

Točkom I.c) pobijanog rješenja određeno je da će se preostalim iznosom od 5.047.442,15 EUR namiriti preostali troškovi koji nastanu do zaključenja stečajnog postupka, kao i utvrđene tražbine vjerovnika viših i nižih isplatnih redova.

Točkom II. pobijanog rješenja nalaže se stečajnoj upraviteljici da u roku od 8 dana, nakon pravomoćnosti ovog rješenja i nakon što se sa depozitnog računa suda, izvrši prijenos uplaćene kupovnine na račun stečajnog dužnika, izvrši namirenje troškova stečajnog postupka i namirenje razlučnog vjerovnika, sve kako je navedeno u točki I. pod a) i b) izreke rješenja, osim troškova koji se odnose na nagradu stečajnog upravitelja u iznosu od 89.886,52 EUR, za koje će se u nastavku stečajnog postupka donijeti posebno rješenje.

33. S obzirom na to da odluka je o namirenju razlučnog vjerovnika sadržana u točki I.b) izreke pobijanog rješenja ukinuta, valjalo je na temelju istih naprijed navedenih zakonskih odredbi iz istih, već navedenih razloga, ukinuti i preostale naprijed navedene dijelove točke I. izreke i to točku I.a) i točku I.c) kao i točku II. izreke.

To stoga jer su te odluke u izravnoj ili posrednoj vezi i ovise o odluci o namirenju razlučnog vjerovnika. Naime, visina namirenja tražbine razlučnog vjerovnika i stečajnih vjerovnika međusobno su povezane, a s time su povezani i troškovi unovčenja nekretnine, nagrada stečajnoj upraviteljici, kao i preostali ovisni troškovi stečajnog postupka.

Pored toga točkom l.c) izreke pobijanog rješenja određeno je između ostalog i namirenje utvrđenih tražbina vjerovnika nižih isplatnih redova. U obrazloženju se međutim navodi da te tražbine tek treba utvrditi sukladno odredbi članka 139. SZ-a. Stoga je u tom dijelu izreka odluke nerazumljiva i proturječi razlozima odluke.

Međutim, neovisno što je točka l.c) izreke pobijanog rješenja ukinuta, prvostupanjski sud u nastavku postupka može sukladno odredbama Stečajnog zakona a posebice odredbama čl. 273. - čl. 284. SZ-a, prema priljevu gotova novca započeti s namirenjem stečajnih vjerovnika.

34. Žalitelj nadalje ističe kako se u pobijanom rješenju naslovni sud referirao isključivo na razlučnog vjerovnika, pri tome potpuno neosnovano zanemarujući stečajnog vjerovnika, iako su tražbine stečajnog vjerovnika i tražbine razlučnog vjerovnika međusobno povezane te visina jedne ovisi o visini druge. To posebice s obzirom na postojanje sporazuma koji su priloženi na ročištu održanom 11. listopada 2024., a kojim sporazumima je među ostalim ugovoren način podjele sredstava dobivenih unovčenjem predmetnih nekretnina koje čine stečajnu masu.

Ističe da naslovni sud ne daje nikakvo obrazloženje zašto prilikom donošenja pobijanog rješenja nije uzeo u obzir navedene sporazume.

U odnosu na podjelu sredstava dobivenih unovčenjem stečajne mase stečajni vjerovnik – žalitelj, predlaže da sud izvrši uvid u gore spomenute, spisu priložene sporazume relevantnih sudionika i članova društva „Kumulus d.o.o.“ te se sukladno tome korigira način podjele stečajne mase.

Prema navodima žalbe, radi se o Sporazumu (Dogovor za RI (RIAR2) od 5. srpnja 2007. i Dogovor za RI, R2 i R1A od 28. ožujka 2008.) koji se ni u kojem slučaju nisu mogli aktivirati prije unovčenja predmetnog zemljišta a što je odmah punomoćnik razlučnog vjerovnika u ime razlučnog vjerovnika i prihvatio 1. svibnja 2024.

Tim je dokumentima, odnosno Dogovorima utvrđena kupoprodajna cijena predmetnog zemljišta od 200,00 EUR po m², dok je predmetno zemljište prodano za 250,00 EUR po m². Dakle, iznos koji premašuje 200,00 EUR po m², mora, sukladno Dogovorima, pripasti stečajnom vjerovniku Josipu Šarku, sve prema dogovoru članova društva „Kumulus d.o.o.“

Stoga je iznos dobiven unovčenjem stečajne mase trebalo umanjiti za iznos koji se odnosi na razliku kupoprodajne cijene koji prelazi 200,00 EUR po m².

35. U odnosu na navedene žalbene razloge pravilno prvostupanjski sud obrazlaže (točka 20. obrazloženja) da se u ovom rješenju o namirenju odlučuje o troškovima unovčenja predmeta razlučnog prava te o namirenju razlučnog vjerovnika, sve sukladno odredbi čl. 248. st. 1. t. 1. i 2. SZ-a.

36. Međutim, osnovano žalitelj ističe da su u ovoj pravnoj stvari tražbine stečajnog vjerovnika i tražbine razlučnog vjerovnika međusobno povezane te visina jedne ovisi o visini druge. To posebice imajući u vidu žalbene navode da je

punomoćnik razlučnog vjerovnika prihvatio 1. svibnja 2024. u žalbi navedene sporazume o podjeli sredstava dobivenih unovčenjem stečajne mase.

Stoga se u tom dijelu, pobijana odluka ne može ispitati jer o tome nedostaju jasni i odlučni razlozi.

Budući da su u konkretnom slučaju ostvareni žalbeni razlozi iz čl. 353. st. 1. i čl. 355. ZPP-a, valjalo je na temelju odredbe čl. 369. st. 1. ZPP-a odlučiti kao u točki I. izreke.

U nastavku postupka prvostupanjski sud treba utvrditi o kakvim sporazumima se radi te koji je njihov pravni značaj u odnosu na pobijano rješenje te o tim odlučnim činjenicama dati jasne razloge.

37. Točkom IV. (ispravno je trebalo pisati točka III.) izreke pobijanog rješenja zahtjev vjerovnika Josipa Šarka za naknadu troškova koje je imao u vezi posredovanja agencije za pronalaskom kupca nekretnina stečajnog dužnika u ovom stečajnom postupku, kao troškova unovčenja nekretnina stečajnog dužnika iz čl. 254. SZ-a, se odbija.

38. Žalitelj u odnosu na navedeno ističe da je Agencija za posredovanje u prodaji nekretnina podnijela račun u iznosu od 250.000,00 EUR, a koji predstavlja uobičajen honorar od 2% u odnosu na vrijednost postignute cijene.

Stečajni vjerovnik traži da se trošak provizije Agencije za posredovanje nekretninama utvrdi kao zajednički trošak stečajne mase budući da se ne radi o samostalnom trošku koji tereti stečajnog vjerovnika, već je usluga koju je Agencija pružila, a to je dovođenje kupca „Harvey Norman Croatia“ u pregovore o kupoprodaji u svrhu unovčenja nekretnina iz stečajne mase. To je dovelo do toga da ne samo stečajni vjerovnik, nego i razlučni vjerovnik te ostale osobe koje se imaju pravo namiriti iz stečajne mase postignu da se stečajna masa unovči za iznos od 9.400.000,00 EUR, a ne da postupak unovčenja stečajne mase završi prodajom nekretnine za vrijednost koju je vještak ZEBA procijenio u iznosu od 5.600.000,00 EUR, odnosno kako je određeno Zaključkom o prodaji na javnoj dražbi za iznos od 4.200.000,00 EUR (3/4 procijenjene vrijednosti na prvoj dražbi).

39. Suprotno žalbenim navodima, pravilno zaključuje prvostupanjski sud da je žalitelj angažirao agenciju za posredovanje u prometu nekretnina samostalno i bez suglasnosti tijela stečajnog postupka, iako je točno da je uz posredovanje agencije za nekretnine, pronašao kupca nekretnina stečajnog dužnika u ovom stečajnom postupku koji je platio kupoprodajnu cijenu za nekretnine stečajnog dužnika povoljniju od procijenjenih od strane sudskog vještaka Zdravka Zebe.

40. I sam žalitelj ističe da je ugovor s Agencijom potpisao uz prešutno odobrenje svih vjerovnika, uz odobrenje ondašnjeg razlučnog vjerovnika Slobodana Ljubičića.

Iako se iz stanja spisa može zaključiti da je žalitelj svojim radnjama doprinio povećanju stečajne mase, nije dokazao da je u ostvarenju svog zahtjeva za naknadu troškova koje je imao u vezi agencije za posredovanje u prometu nekretnina, koristio pravilan pravni put.

Pri tome se naglašava da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev, a koji sudu moraju pružiti osnove za utvrđenja

s takvim stupnjem izvjesnosti koji ne ostavlja ni najmanje dvojbe za suprotan zaključak.

41. Suprotno žalbenim razlozima, pravilno navodi prvostupanjski sud da prema odredbi čl. 254. st. 1. SZ-a, stečajni upravitelj i nitko drugi je dužan sudu dostaviti obračun troškova utvrđenja i unovčenja predmeta razlučnog prava. Kako taj trošak nije naveden u obračunu stečajne upraviteljice, pravilna je odluka prvostupanjskog suda.

Stoga je žalbu u tom dijelu valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijanu prvostupanjsku odluku u točki IV. izreke te je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a odlučeno kao u točki II. ove drugostupanjske odluke.

Zagreb, 23. prosinca 2024.

Predsjednica vijeća
Kamelija Parać

Broj zapisa: **9-30870-ccebd**

Kontrolni broj: **03348-50f3b-245d1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Kamelija Parać, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.